wõtta ja Teile see eest oma kallist ja kõigite kasulikumat kitse anda".

Juhan ei pidanud enam sialiha praest ja worstidest suuremat lugugi, ta ihkas juba kartohwlite supi ja keedetud aiawilja järele ja wõttis siis seepärast lahkeste ka seda pakkumist wastu.

Selle aja sees oli esimene undsakas, kes Juhani käest ta hobuse ära pettis, ense habeme ära ajada lasknud, uue kübara päha pannud ja nägi nüüd koguni tõine mees wälja, kui hommikul hobuse ja lehma wahetuse ajal. Nõnda tundmataks tehtud, ligistas seesinane ennast jällegi Juhani juure ja ütles: „Siku liha ei ole igamehe asi ja niisugune isemeeleline kits annab kohati wähe ehk ei anna ka sugugi piima. Siin on mul üks nuumatud ani, kellest wäga hääd ja maitsewat praadi warrude ajaks wõib walmistada, raswaga wõib terwe talw kartohwlid keeta ja süüa, ja sulgedega terwet lapsewoodit (hälli) täita. Ma annan Teile hääd nõuu, Teie kitse minu ani wastu ärawahetada; et Teie selle kauba juures wõidate, see on selge kui kuld!"

Sõnad warrud ja lapsewoodi kõlasiwad wäga armsaste Juhani kõrwus ja ta oli siis kohe ka ette pandud wahetusele walmis.

Selle pääle tuli nüüd tõine undsakas, ka niisama uude riidisse ehtinud Juhani juure ja ütles: „Üks ani praad on peagi sõõdud siis on kõik mõõdas, päälegi terwe ei ole ta ka mitte! Sääl kiidan Teile üht hääd munejat kana, nagu minul siin üks kaasas on, Teil on siis aasta otsa iga päewa jauks üks muna ja wiimaks saab weel kanast isi riisidega keedetud rammusat ja toidurikast suppi see on siis alles pidusõõk! Ma pakun Teile oma suurt Hollandi kana, Teie ani eest, see on ju ometi natuke aruldane, ta haudub Teil ka weel terwe kuuri kanu täis, nõndasama ilusaid ja kenaid noori kanu!

Juhan mõtles, et küll wäga mõistlik oleks, üht suurt Hollandi kana ani asemel pidada ja oli ka sellegi ettepanemisega kohe walmis.

Nüüd oli ka ju sõõgi aeg kätte jõudnud ja